

عنوان مقاله:

بررسی زمان کشت و کشت مخلوط بر خصوصیات رویشی و زایشی لوبیا ی معمولی (Phaseolus vulgaris) و عملکرد بیولوژیکی ذرت علوفه ای (Zea mays)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کاربردی زراعی (زراعت سابق)، دوره 27، شماره 104 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

بهمن پیروزی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی دانشگاه تهران

سیدمحمد باقر حسینی - عضو هیات علمی دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی دانشگاه تهران

داریوش مظاهری - عضو هیات علمی دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی دانشگاه تهران

حسن حیدری - عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

کشت مخلوط روش سودمندی برای پایداری و ثبات تولید در کشاورزی است. به منظور ارزیابی تولید علوفه هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ ذرتو عملکرد دانه واریته گلی لوبیادار کشت مخلوط ذرت-لوبیا، آزمایشی در مزرعه پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران واقع در کرج در سال زراعی ۱۳۸۵ اجرا شد. عامل اصلی زمان کشت در ۳ سطح و شامل کشت همزمان دو گیاه، ۲۰ روز تاخیر در کشت لوبیا و ۲۰ روز تاخیر در کشت ذرت در کشت مخلوط و عامل فرعی آرایش های کشت در ۵ سطح شامل کشت خالص، کشت مخلوط جایگزین ۳/۳۳ ذرت بجای لوبیا، کشت مخلوط جایگزین ۷/۶۶ ذرت بجای لوبیا و کشت خالص ذرت بود. نتایج نشان داد که اثرات زمان کشت و آرایش کشت بر تعداد غلاف در بوته لوبیا معنی دار بود. بیشترین ماده خشک با کشت تاخیری لوبیا در ذرت معادل ۷/۶۶ درصد لوبیا و ۳/۳۳ درصد ذرت در میان تیمار های کشت مخلوط بود. کشت خالص ذرت دارای بیشترین ارتفاع بوته و عملکرد ماده خشک در واحد سطح بود. بیشترین تعداد غلاف در بوته، وزن تک بوته، عملکرد دانه و کمترین تعداد دانه در غلاف از تک کشتی لوبیا حاصل شد. ارزیابی عملکرد با استفاده از نسبت برابری زمین نشان داد که نسبت اختلاط ۱:۲ لوبیا: ذرت با ۲۰ روز تاخیر در کشت ذرت با نسبت برابری زمین ۱۴/۱ در بین تیمارهای کشت مخلوط بهترین تیمار برای افزایش عملکرد بود.

کلمات کلیدی:

آرایش و زمان کاشت، لوبیا، ذرت، نسبت برابری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403498>

